

दुग्धु क्विं दुग्धु भ इव कायति कै-क प्रपो० भलोपः ।
 दुर्घचित्ते शब्दार्थकल्पतरुः ।
 दुग्धु भ पुंस्त्री० दुग्धु भ+प्रपो०। (ढोडा) सर्पभेदे अमरः ।
 “शरमोनां महारोह्रां प्रासशक्तृष्टि दुग्धुभाम् । मज्जा-
 मांसमहापङ्कां कवन्वावर्जितोडुपाम्” भा०श्लो०१५६अ० ।
 दुग्धुभि पु० दुन्दुभि+प्रपो० । दुन्दुभिशब्दार्थे “दुग्धुकेर्मू-
 षिकायां च कीटानां कल्प एव च” इति स्त्रत्वस्थाने प्रति-
 ज्ञाय सुश्रुतेन कल्पस्थाने दुन्दुभिखनीयाध्याय उक्तः
 अतस्तयोरेकार्थता ।
 दुत् लि० दु उपतामे क्त । पीडिते “दुत्तया दुतया” भाषः ।
 दुगतौ इत्यस्य तु “दुग्धोर्धश्च” पा० नत्वे दीर्घश्च दून
 इत्येव सि०कौ० ।
 दुत्योत्यद्वीय पु० नील० ताजकोक्ते वर्षप्रवेगे दोगभेदे
 “वीर्योनिती कार्श्विलग्ननाथौ स्वर्त्सादिकेनान्यतरो-
 युनक्ति । अन्यौ यदा हौ बलिनौ तदान्यसहायतो वीर्यं
 सुश्रन्ति सन्तः” तल्लक्षणम् ।
 दुद् पु०पर्वतभेदे । “शृङ्गवान् मन्दरो जीवो निमधौ दुर्दुर्द-
 स्तथा” भा०अनु०१६५अ०। दुर्दु रस्तथा इत्येव पाठः साधुः
 दुदुह पु० अतुवंशे न्यभेदे । “अनोस्तु एतोधर्मोऽमूहृष्ट-
 स्तस्यात्मजोऽभवत् । हतात्तु दुदुहो जज्ञे प्रचेतास्तस्य
 चात्मजः” हरिवं० ३२अ० ।
 दुदुम पु० दुष्टो द्रुमः प्रा०सं०। हरित्पत्ने पलाण्डौ अमरः ।
 दुध हिंसने प्रेरणे च श्वा०पर०सक०सेट् । दोधति अदोधीत्
 दुदोध दुधितम् “नेशक्तमो दुधितं रोचत” ऋ० ४।१।१७
 “दुधिः प्रेरण कर्मा” भा० ।
 दुधि लि० दुधिहिंसाकर्मेति भाष्योक्तेः दुध-हिंसायां कि ।
 शिंसके “स्यून ग्दभे दुधयेर्क ! ते” ऋ०६।३६।२ “दुधये
 हिंसकाय” भा० उपचारात् २दुधरे च “दुधेर्युक्तस्य
 द्रवतः सहानसा” ऋ० १०।१०२।६ दुधेर्दुर्जरस्य” भा०
 दुध्र लि० दुध-वा० रक् दुष्टं वा धारयति छ-मूल०क प्रपो०।
 शिंसके २प्रेरके ३दुर्दरे ४दुर्दरे ५दुष्टानां व्यवस्थापके
 च । “दुध्र आभूष रामयन्नि दाननि” ऋ० १।५।६।३ “दुध्रः
 दुष्टानां वृत्तां व्यवस्थापयिता वा” भा० “दुध्रकतो मरुतो
 आजदुष्टयः” ऋ० १।६।१।१ “दुध्रकत् दुध्रं दुष्टं ना-
 न्यैर्दुर्दरे वा आत्मना” भा० “विदधे दुध्रवाचः”
 ऋ० ७।२।१२ “दुध्रवाचः दुर्दरेवाचः” भा० । [शब्द०।
 दुन्दुभ पु० दुन्दु इत्यव्यक्तं भणति भण-ड । दुन्दुभिवाद्ये
 दुन्दु पु० १वसुदेवे लिका० २दुन्दुभिवाद्ये शब्दरत्ना० ।

दुन्दुभ पु० दुन्दु इत्यव्यक्तं शब्दं भणति भण-ड । दुन्दुभि
 वाद्ये शब्द०। दुन्दुभ इति पाठान्तरम् ।
 दुन्दुभि पु० दुन्दु इत्यव्यक्तशब्देनोभति पूरयति उभ-पूरणे
 कि शक०। दृहड्ठक्यायाम् अमरः । “दुन्दुभे ! त्वं सप-
 त्नानां घोषाद् हृदयकम्पनः” दुन्दुभिपूजामन्त्रः “विजय
 दुन्दुभितामयुरर्षवाः” रघुः “दुन्दुभिश्च तदा देवैस्ता-
 ङितो देवकिङ्करैः” भा०अनु० २६श्लो० । १वरुणे २दैत्य-
 भेदे मेदि० ३राक्षसभेदे पु०शब्द० ४विषे हेमच० ५पाशके
 स्त्री अमरः स्वर्णशृङ्गादिमये चतुःपाशे विन्दुयुक्तं द्यूतो-
 पकरणे (पाशटी)ख्याते ६पदार्थे स्त्री ७गन्धर्वीभेदे स्त्री
 वा ङीष् । “तेषां समक्षं गन्धर्वी दुन्दुभी नाम ना-
 मतः । प्रशास वरदोदेवो गच्छ कार्यार्थासङ्घे । पिता-
 ष्वहवचः सुत्वा गन्धर्वी दुन्दुभी ततः । मन्थरा मानुषे
 लोके कुञ्जानामभवत्तदा” भा०व० ३७५ अ० दुन्दुभि-
 नीमासुरभेदश्च मायाविनामासुरपिता तत्कथा
 रामा० कि० ६सर्गे “मायावी नाम तेजस्वी पूर्वजो दु-
 न्दुभेः सुतः । तेन तस्य महद्वैरं बालिनः स्त्रीकृतं
 पुरा” “यदा तु दुन्दुभि नाम दानवः महिषाकृतिम् ।
 प्रतिकालयते बाली मलयं प्रतिपर्वतम् । तदा विवेश
 महिषो मलयस्य गुहां प्रति । विवेश बाली तत्रापि
 मलयं तल्लिषांसया” रामा० कि० ४६ अ० ४श्लो० ।
 “दुन्दुभि नामेति अत्र दुन्दुभिश्चन्द्रेण तत्पुत्रो
 मायाविनामा दानव उच्यते तद्दृत्तान्तस्यैवायं वक्ष्यमाण
 त्वात् “मायावी नाम तेजस्वी दुन्दुभेः पूर्वजः सुतः”
 इति प्रोक्ते स्तस्य तत् पुत्रत्वं पितृमहिषाकारत्वात् तत्-
 पुत्रस्य तदाकारत्वमिति च बोध्यम्” तट्टीका
 दुन्दुभिक पु० कीटभेदे कीटशब्दे दृश्यम् ।
 दुन्दुभिनिर्झाद पु० दुन्दुभे रिच निर्झादोऽस्य । दानवभेदे
 स्कन्दपु० । [न्यभेदे ।
 दुन्दुभिघेण पु० दुन्दुभिः सेनायां यस्य सुषामा० प्रत्वम् ।
 दुन्दुभिखन पु० इत० । १दुन्दुभिश्चन्द्रे दुन्दुभेर्वाद्यभेदस्य
 खनो यत्र विषचिकित्सायाम् । सुश्रुतोक्ते विषचिकित्साभेदे
 “अथातो दुन्दुभिखनीयमध्यायं व्याख्यास्यामः धवाश्व-
 कर्णतिनिशपलाशपिचुमर्दपाटलिपारिभद्रकास्त्रोडुम्बरकर्-
 षाटकाजुनककुभसर्जकपीतनश्लेष्मातकाङ्गोठासलकप्रयङ्ग-
 कुटजशमीकपित्थाप्रसन्नकार्कचिरविल्वमहाहृत्काराशु-
 सधुकमधुशिशुश्राकगोजीवासर्वातिलकेतुरकगोपघण्डारि-
 भेदानां भक्षान्याहृत्य गवां सूत्रेण चारकलेन परि-